

# חַת־ת לַיּוֹם חֲמִישִׁי פָּרַשַׁת בְּהַעֲלֹתְךָ ט"ז סיון, ה'תשפ"ה

מְקַדֵּשׁ לַמַּעַן בְּטַחֲוֹן יוֹשְׁבֵי אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל  
"אֶרֶץ אֲשֶׁר תִּמְיֵד עֵינֶי ה' אֱלֹקֶיךָ בָּהּ"

מעוניינים להקדיש לזכות יקירכם? צרו קשר [kidschitas.he@gmail.com](mailto:kidschitas.he@gmail.com)

## חֲמִישׁ / חֲמִישִׁי עִם רִשׁ"י

הַיּוֹם נִרְאָה אֵיךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל נָדְדוּ בַּפֶּעַם הָרִאשׁוֹנָה בַּמִּדְבָּר.  
בב' אִיָּה, הָעֵנָן עָלָה מֵעַל הַמִּשְׁכָּן וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל נָסְעוּ מִהָרַם סִינִי אֶל מִדְבַּר פָּאֲרֹן. וְכֹךְ עָשׂוּ:  
קָדָם כָּל שַׁבָּת יְהוּדָה, יִשְׁשָׁכָר וְזְבוּלֹן הִתְכַּוְּנוּ לַמִּסָּע. בַּמִּהְלָךְ הַהֲכָנוֹת, הַפְּהָנִים כָּסּוּ אֶת כָּלִי הַמִּשְׁכָּן  
כִּדִּי לְהַכִּין אוֹתָם לַמִּסָּע. וְאִזּוּ הִחֲלוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל בַּמִּסָּע.

1. ראשית נסעו שבטי יהודה, יששכר וזבולון.
2. גרשון ומררי (שנשאו את המשכן)
3. ראובן שמעון וגד
4. קהת (שנשא את כלי המשכן) הם יצאו אחרי גרשון ומררי כדי שכאשר יגיעו למקום  
החניה, יספיקו בני גרשון ומררי לבנות את המשכן ויהיה היכן להניח את הכלים.
5. אפרים, מנשה ובנימין
6. המאסף לכל המחנות שבט דן, אשר ונפתלי.

~

לפני שעזבו את הר סיני, משה אמר ליתרו שבני ישראל הולכים לארץ ישראל. הוא בקש ממנו  
להצטרף, למרות שהוא גר ולכן לא יקבל נחלה משלו בארץ ישראל.  
יתרו אמר שהוא רוצה ללכת לארצו. איך יוכל לפרנס את משפחתו אם יבוא לארץ ישראל ולא תהיה  
לו נחלה?

משה שכנע את יתרו שיבא לארץ ישראל. אם הוא עוזב זה יראה כאלו הוא התגיר רק בגלל שחשב  
שיקבל נחלה בארץ ישראל. משה הבטיח ליתרו שיקבל נחלה בארץ ישראל למשך זמן אם יגיע. (הוא  
קבל חלק מיריחו לזמן מה, שנשמר עבור מי שיבנה את בית המקדש).

ה' עשה נס מיוחד: ביום אחד בני ישראל הלכו מרחק שבדרוד כלל לוקח שלושה ימים ללכת אותו.

אפילו שחלק מבני ישראל הלכו מהסבה הלא נכונה (הם התלהבו מהגשמיות שתהיה בארץ ישראל) ה' בכל זאת עשה את הנס.

ה' הקיף את בני ישראל בששה עננים: אחד מעליהם, אחד מתחתיהם, ועוד ארבעה סביבם, אחד בכל צד. הארון, יחד עם הענן הקדמי הלכו לפני בני ישראל כדי להכין את מקום הנסיעה והחניה שלהם. העננים האחרים הקיפו את בני ישראל כדי להגן עליהם.

## תהלים / יום ט"ז לחדש פרקים ע"ט- פ"ב

בפרק פ"א כתוב: "תקעו בחדש שופר בפסח ליום חגנו כי חק לישראל הוא משפט לאלקי יעקב" הפסוקים האלה מדברים אודות תקיעת שופר שהיא המצוה העקרית בראש השנה.

הגמרא אומרת שפסוקים אלו מדברים גם אודות הפרנסה שיש לכל יהודי בשנה שתבוא. ישנה מחלקת בגמרא, האם אדם נשפט בראש השנה או מדי יום ואולי אפילו מדי שעה!

חסידות מסבירה, שזו באמת אינה מחלקת – הם מדברים על דברים שונים. ברוחניות בראש השנה ויום כפור מחליטים מה יהיה לאדם. אבל בהתאם להתנהגות שלו מדי יום ומדי דקה, מחליטים עבורו האם הכח הרוחני שמגיע לו ירד באפן גשמי ויתן לו פרנסה, או ישאר בצורתו הרוחנית וימתין לו בגן עדן.

ישנם אנשים שחושבים שהיות ובכל מקרה ה' מחליט בראש השנה וביום כפור, זה לא משנה אם הם מתפללים במנין או הולכים לשעור תורה או מקיימים מצוות אחרות. או שהם יקבלו או שהם לא יקבלו את זה!

אבל זה לא נכון, אפילו אם בשמים החלט שהאדם יקבל הרבה, אם הוא לא מרויח את ברכת ה', הוא לא יקבל את הברכה של הגשמיות. וההפך גם הוא נכון אפילו אם משהו לא אמור לקבל הרבה, בברכת ה', המעט יכול לעזור לו אפילו יותר מאשר אם קבל הרבה.

## תניא / שער היחוד והאמונה פרק ו' (ט"ז סיון שנה פשוטה)

בפרק הקודם אמר האדמו"ר הזקן שישנם שני שמות לה': הויה ואלקים. הויה הוא השם דרכו ה' נותן את החיות לעולם, ואלקים הוא השם דרכו ה' מסתיר את החיות.

היום האדמו"ר הזקן אומר שלשם אלקים ישנה אותה גימטריה כמו למלה "הטבע". רואים את העולם באפן של אלקים.

זה נראה באלו העולם מתנהל מעצמו על פי "חקי" הטבע, במקום להזדקק לחיות של ה' שתשאיר ותחיה כל הזמן.

למדנו קודם גם, ששני השמות האלו של ה' הם רק שני שמות, אבל ה' הוא אחד. היום מסביר האדמו"ר הזקן איך אפשר לראות שהם אחד.

הויה זה חסד.

אלקים הוא גבורה

אם הויה ואלקים היו שני דברים נפרדים אז שם הויה היה נותן חיות לכל דבר, ושם אלקים היה לוקח את החיות של הכל.

אולם כיון ששניהם שמת ה' הם פועלים יחד והם צריכים אחד את השני.

ה' צריך לתת את החיות וצריך להשתמש בגבורה כדי להסתיר כך שהחיות לא תאיר כל כך בעצמה על מנת לאפשר לכלם לחיות בעולם כמו שרצה שיהיה.

אדם שהשן שלו כואבת מאד יודע שהוא צריך ללכת לרופא שנים. הוא מבין שיש לרופא השנים את הכלים שבפצרת ה' יגרמו לו להבריא.

נשמה של יהודי יכולה גם לכאב חס ושלום. למשל אם מישהו מדבר דבורים שאינם אמת, זה מכאיב לנשמה. כאשר השן כואבת מרגישים אותה ורוצים שהכאב יחלף. כן הוא גם עם הנשמה. אם הדברים שאנו עושים לא עוזרים לבריאות הנשמה יש להרגיש זאת ולרצות להיות טובים יותר.

כאשר השן כואבת אנו יודעים שהליכה לרופא השנים תעזור שנרגיש טוב יותר בפצרת ה'. כן הדבר כאשר לנשמה כואב. עלינו לדעת שאפשר להרגיש טוב יותר ובפצרת ה' ללמד איך להתנהג כפי שיהודי צריך להתנהג.

הרבי כותב סבות שונות למה נשמת היהודי יכולה להיות "לא בריאה".

עד שהרופא (למשל המשפיע) מוצא מה בדיוק גורם לנשמה להיות חולה, ועוזר להרגיש טוב יותר, הוא צריך לחיות חיים בריאים.

ביצד יהודי מתנהג באפן בריא, על ידי למוד תורה, קיום מצוות, מדות טובות התרחקות מעבירות ורעיונות שהם הפך התורה.

## ספר המצוות / מצות עשה קמ"ח

היום לומדים מצות עשה המקבילה למצות לא תעשה שלמדנו אתמול - **מצות עשה קמ"ח** ובה לומדים שיש לשלח את הצפור האם, לפני שלוקחים את הגוזלים או הביצים מהקן שלה.

## רמב"ם / הלכות שחיטה פרקים י"ב, י"ג, י"ד

**פרק י"ב** - ברמב"ם היום לומדים הלכות על מצוה שלמדנו קודם - לא לשחוט אם ובנה באותו יום ("אתו ואת בנו").

**פרק י"ג** - לומדים את הלכות מצות שלוח הקן, יש לשלוח את הצפור האם לפני שלוקחים את הגוזלים או את הביצים מן הקן.

**פרק י"ד** - הלכות כסוי הדם - לכסות את דם הבמה אחרי השחיטה.

הרמב"ם מסיים את הלכות שחיטה, ואת כל ספר קדושה ומלמד אותנו לקח מיחד. שיש לכסות את הדם בעפר תוך שמוש ביצים ולא ברגלים על מנת להראות שהמצוה של ה' חשובה לנו.

כאשר מקימים את המצוה בצורה מכבדת, מכבדים את מצוה המצוה - ה'.

סימנו ללמד הלכות שחיטה. (מי רוצה להיות שוחט?)

מזל טוב! סימנו את ספר קדושה, ועומדים להתחיל ספר חדש - ספר הפלאה.

## דרכי החסידות / פרקי אבות פרק ב'

במשנה הראשונה בפרקי אבות שלומדים השבוע, רבי אומר דבר חשוב ביותר

"איזו היא דרך ישרה שיבור לו האדם? כל שהיא תפארת לעושיה ותפארת לו מן האדם".

הרבי מסביר את המשנה כך: הדרך הנכונה אותה צריך האדם לבחור, שהוא ירצה לקיים מצוות.

שִׁיבְחֵינִי שֶׁהַדֶּרֶךְ הַכִּי טוֹבָה לַיהוּדִי לַחַיּוֹת בָּהּ הִיא לֹא רַק בְּגִלְלֵי שֹׁכֵף הוּא גִּדְלָה. וְאַז, שָׁזָה יִהְיֶה בְּאֶפֶן שֶׁכָּל  
אֶחָד יֵרָאֶה עַד כַּמָּה יָפָה וּמִיָּחָד (תַּפְאֶרֶת) לְקִיָּים מִצְוֹת. הַדְּבָר צָרִיךְ לְגֵרֵם לֹא לְהִרְאוֹת יָפָה וְאֲנָשִׁים  
אֲחֵרִים יִלְמְדוּ עַד כַּמָּה יָפָה כְּאֲשֶׁר הוֹלְכִים בַּדֶּרֶךְ ה', דֶּרֶךְ הַתּוֹרָה.